

Utorok 17. týždňa

Mt 13,36-43

Vít'azi

Povzbudiť veriacich ku vytrvalosti na ceste svätosti do Božieho kráľovstva

Mnohí z vás iste vedia, čo je maratónsky beh. Je to najdlhší beh. Aby sa dosiahol cieľ, treba prekonať vzdialenosť 42195 m.

Nemusíme sa zvlášť namáhať, aby sme si uvedomili, že prebehnutie takejto vzdialenosti si vyžaduje veľa síl a veľkú vytrvalosť. Sú takí, čo začnú tento beh s veľkou rýchlosťou, no nemôžu ho dokončiť, lebo nemali silu a vytrvalosť. Len ten môže počítať s veľkou odmenou, kto víťazne dobehne do konca, kto vytrvá do konca.

Aj slová dnešného Evanjelia hovoria o veľkej odmene, ktorá je pripravená pre tých, ktorí ostali verní až do konca a zvíťazili: „**Spravodliví sa zaskvejú ako slnko v kráľovstve môjho Otca**” (Mt 13,43).

Alegorické vysvetlenie podobenstva o pšenici a kúkoli zobrazuje protiklad medzi synmi Božieho kráľovstva a synmi zlého. Každý patrí medzi tých, koho slovo prijal, podľa ktorého koná. Pozemský život je voľbou, kedy sa môže človek rozhodovať. Na jeho konci nastane súd. V Biblii je označený eschatologickým obrazom žatvy. Vtedy bude zrejmý rozdielny údel tých, ktorí robia nespravodlivosť a spravodlivých. Prvých čaká utrpenie a druhých večný jas.¹

Náš pozemský život je neustály zápas o dokonalosť a svätosť. Žiadne víťazstvo sa nerodí ľahko. Najdôležitejšia úloha, ktorú sme dostali na celý život je chrániť sa hriechu za každú cenu a žiť pre Boha a milovať Ho zo všetkých síl, celým svojím srdcom, svojím životom Ho oslavovať, stále Mu slúžiť a vždy Ho poslúchať. Je to úloha na celý život. A čo je najťažšie – vyžaduje si to vytrvalosť.

Muž, ktorý seje dobré semeno, je sám Ježiš a nazýva sa Synom človeka. Semenom kúkoľ (divého obilia) sa označujú synovia zlého. Kúkoľ nevyrástol sám od seba, ale úmyselne toto semeno bolo vhodené v noci medzi práve zasiatú pšenicu. Dobré semeno a kúkoľ sú dve veľké skupiny ľudí, na ktoré sa pri

¹ZEVINI, G.: *Lectio Divina*. Kostolní Vydří: Karmelitánské nakladatelství, 2004, s. 263.

poslednom súde rozdelí ľudstvo, niet tretej skupiny. Zrno prináša vlastný úžitok, najskôr po žatve, kedy je spracované a stáva sa chlebom.

Keď sa raz opýtali Benjamína Franklina, ako dokáže navzdory veľkým prekážkam vytrvať vo svojom predsavzatí dal takúto radu: „Pozorovali ste už niekedy kamenára pri práci? Udrie azda aj stokrát na to isté miesto, no nevznikne ani najmenšia trhlinka. Ale potom pri stoprvom údere kameň rozbije na dva kusy. No nie ten posledný úder prináša úspech, lež tých sto úderov, ktoré mu predchádzali.”²

Ježiš je vždy s nami. Je vždy s nami na dosah ruky. Pane, verím v Teba, že si blízko pri mne, rovnako ako slepec verí v slnko, ktoré síce nevidí, ale cíti.

Amen.

² FEDUŠ, M.: *Z múdreho notesa*. Prešov: Vydavateľstvo Michala Vaška, 1998, s. 106.
